

Carl Von Linné

La familia Linné

Nils Linné (1674–1748) es va convertir en sacerdot l'any 1704 i va ser enviat a exercir el seu ministeri a Stenbrohult, al sud de Suècia. Prop d'allí, concretament a la xicoteta localitat de Rashult, a la província de Smaland, tres anys després, el dia 23 (o 13 segons un altre llibre) de maig de 1707, va naixer el seu primer fill, Carl, fruit del seu matrimoni amb Christina Broderusson.(1688–1733)

Vida d'estudiant

Linné va començar els seus estudis als nou anys a l'escola primària de Växjö, un poble proper a Rashult. Als quinze anys, després d'ingresar a l'escola secundària del mateix poble, va conèixer Johan Rothman, professor de lògica i física, i metge de professió.

Encara que estava previst per la seva família que el jove Carl arribara a ser sacerdot es va veure que no anava a ser així, i va ser quan en agost de 1727, als vint-i-un anys va ingressar a la universitat de Lund per a estudiar medicina, baix la tutoria de Rothman. Encara que el que a ell li agradava de veres era la botànica, i desde molt xicotet l'havia practicat al gran jardí del que disposava son pare (també gran aficionat a la botànica) a la seva rectoria.

Mentre romania estudiant medicina a la universitat de Lund es va allotjar en casa de Kilian Stabaeus, un metge local que gaudia de molt bona reputació, i d'una acceptable col·lecció d'història natural i biblioteca a la que Linné va tindre accés deseguida. Encara que Linné estigué molt poc de temps a Lund ja que l'agost de 1728 es traslladà a la universitat d'Uppsala perquè disposava de millors jardins i una àmplia comunitat d'especialistes en aquesta matèria.

A Uppsala va conèixer Pehr Artedi, dos anys major que ell però també fill de pastor i vocacionalment dedicat a l'Història Natural.

En una de les seves visites al jardí botànic de la universitat d'Uppsala, durant la primavera de

1729, va conèixer a Olof Celsius,(1670–1756) catedràtic de Teologia i amant de la botànica, amb el que passaria a compartir casa i menjar, amb el

compromís de que l'ajudara amb un projecte que duia entre mans. Però el que realment va aprofitar C.Linné va ser l'herbari i la biblioteca d'aquest.

A la primavera de 1730 Linné inicià les seves explicacions en el Jardí Botànic de l'U. D'Upsala, una activitat de la que fins aleshores s'havia encarregat O.Rudbeck, i que aquest va cedir al jove Carl, a la vegada que se li va encomanar la tutoria dels seus fills menors. Aleshores Linné es traslladà a casa del seu protector, qui li proporcionaria a més de l'aliment, una beca per a prosseguir els estudis.

Amb 25 anys i l'ajuda de la Societat de Ciències d'Upsala, comença l'estiu de 1732, un viatge a Lapònia.

L'exit del seu viatge a la terra dels lapons juntament amb les seves dificultats amb part del calustre de la Universitat d'Upsala, el dugueren a acceptar la proposta del baró Nils Reuterholm de explorar les terres de la província de Dalecarlia, en la frontera amb Noruega, on actuava com a governador. Una tasca que realitzà junt a uns altres alumnes de la seva universitat a l'estiu de 1734. Durant aquesta tardor s'interessà per el treball de les mines en Falun, centre neuralgic d'aquesta província i va exercir com a mestre dels fills del baró Reuterholm.

Un enriquit personatge de Falun, C.Sohlberg, li va proposar que acompanyara al seu fill Claes, company d'estudis d'Upsala, a ampliar els seus coneiximents a Holanda, un dels països més cults de la Europa de mitjans del segle XVIII.

En Abril de 1735 viatjaren via Hamburg–Harderwijk a la universitat de Dutch especialitzada en títols instantanis, ja que el dia 18 de Juny es va matricular, i aqueixa mateixa setmana, concretament el dia 23 de Juny va eixir amb el doctorat baix del braç.

Carrecs que desempenyora

Després de visitar Anglaterra, l'estiu de 1736, per tal de difondre les seves idees entre els naturalistes anglesos, i França, Linné tornà Suecia i l'any 1739 va ser nomenat metge de l'almirantatge convertint-se en el principal impulsor de l'Academia Suèca de les ciències.

L'any 1742 va ser nomenat catedratic de medicina practica en Upsala, carrec que canvià per la catedra de botànica i dietetica, i començà a reorganitzar el jardí botànic per encrrec reial.

En 1750 Linné va ser elegit Rector de la universitat, carrec que tornaria a ocupar l'any 1772. Va ser el primer suec nomenat membre de l'Ordre de l'Estrella Polar, per a finalitzar els monarques el varen nomenar cavaller.

Llibres que va publicar

El primer llibre que va escriure (*Hierobotanicon*, Botanica Sagrada) no era només d'ell sinó amb la col·laboració del famós catedratic de Teologia Olof Celsius, (va ser publicat entre 1745 i 1747)

Va publicar, ja en solitari, l'escrit botànic *Praeludia Sponsalium Plantarum* en el que feia referència a les seves observacions sobre la sexualitat de les plantes i la analogia que observa entre aquestes i els animals. El llibre va ser presentat per O. Celsius a Olof Rudbeck, catedratic de medicina a la universitat d'Uppsala, el qual, ala seva vegada el va fer arribar a la Reial Societat de Ciències d'Uppsala, que es va fer carrec de la seva publicació.

Una vegada a Holanda va publicar *Species Plantarum* i *Systema Naturae* (1735 ambdós) el primer d'una sèrie de treballs en els que presentà la seva proposta taxonòmica per als regnes animal, vegetal i mineral. (i per cert la seua obra més famosa)

Després escrigué Fundamenta Botànica i Bibliotheca Botanica (1736 ambdós).

Com a resultat del seu viatge a les terres lapones va escriure Flora Lapponica (Amsterdam 1737). L'hivern d'aquest mateix any el pasà a Leyden on publicà la seua Critica Botànica un conjunt de normes per a nomenar els vegetals, i Genera Plantarum.

A l'any següent redactà el catàleg de plantes del jardí de George Clifford el director de la Companyia Holandesa de les Índies Orientals.

Ja en 1746 viatjà al Gothland occidental i en 1749 a la província de Scania, fruit d'aquestes dues expedicions trobem els relats: Wästgöte Resa (1747) i Skånska Resa. (1751) També trobem publicat l'any 1751 Philosophia botanica (Filosofia botànica) una de les seves obres més influents per les idees que en ella expresava sobre la creació divina de totes les espècies.

La nomenclatura binominal

Després de detectar errors en la classificació de les espècies d'aquella època, Linné junt al seu íntim amic Pehr Artedi iniciaren un colossal treball de classificació del món viu. Però la mort sobtada del company de Linné va fer que la empresa recaiguera absolutament sobre ell. Aquesta classificació agrupa classes, ordres, gèneres i espècies. Però també va renombrar tots els éssers vius amb un nom en llatí que consta de dos mots, el gènere i l'espècie. Així ja no hi podia haver cap mena de confusió en la classificació. Aquesta classificació encara és utilitzada avui en dia però es classifiquen segons les seves relacions evolutives, contràriament a les idees de Linné que creia en la creació divina de totes les espècies, i en la fixesa d'aquestes. (que no evolucionaven)

Classificació de les plantes

Linné demostrà la reproducció sexual de les plantes i donà els noms actuals de les parts de les plantes. Creà un esquema taxonòmic basat únicament en aquestes parts sexuals, utilitzant l'estam per a determinar la classe, i el pistil per a determinar l'ordre. També utilitzà la seva nomenclatura binominal per a nomenar plantes específiques, seleccionant un nom per al gènere i un altre per a l'espècie.

En l'actualitat s'utilitza el sistema de Linné, però les espècies es classifiquen sobre la base de les seves relacions evolutives, determinades per la genètica, la bioquímica i la morfologia.

Classificació dels animals

Linné també va contribuir en gran mesura a la taxonomia animal. A diferència del sistema que utilitzava amb les plantes, la classificació dels animals recorre a una gran varietat de característiques que inclouen observacions de la seva anatomia interna. Va ser el sistema més generalitzat al segle XIX.

Vida Personal

Durant la tardor de 1734 mentre romania estudiant les mines Falun, a la província de Dalecària, va conèixer la que hauria de ser la seva esposa, Sara Elisabeth Morea, filla d'un ric metge local. Però el matrimoni hauria d'esperar, a causa dels viatges de C.Linné el casament no es va realitzar fins a Juny de 1734.(a Falun) En gener de 1741 naixeria el seu primer fill i pocs mesos després la família es traslladà a Upsala perquè havien nomenat Linné catedràtic de la universitat.

Els últims anys de la seva vida varen ser una enfermetat continua, ja que en 1773 va patir una angina de pit, després un atac de ciàtica, en el mes de maig tingué una apoplegia que el va tindre paralitzat durant algun temps i de la que mai va aconseguir recuperar-se per complet. 4 anys després, l'hivern de 1777, recaigué en l'apoplegia, obligant-lo que quedar-se al llit. Va morir el 10 de gener de 1778, a conseqüència d'un atac al cor.

Les seves restes reposen junt a la porta principal de la catedral d'Upsala, on va ser enterrat després d'un imponent funeral.

Linnaean Society

Després de la mort del fill de Linné, la seva dona no va voler saber res del treball del seu marit, i va vendre la biblioteca i la seva col·lecció botànica (casi 19.000 plantes, 3.200 insectes, 1.500 conques, 800 trossos de coral i 250 minerals) al metge anglès James Edward Smith en 1783.

El qual fundà a Londres la *Linnaean Society* en 1788, que va ser la dipositària de la col·lecció original i va difondre les idees de Linné, la taxonomia del qual es va convertir a principis del segle XIX, en el sistema més acceptat; en especial en el món anglosaxó.

Casa de la familia Linné a Rashut. (Suècia)

